

АЗБУКА НА УСПЕХА

АЗБУКА НА УСПЕХА

ЗА СИЛАТА И КРАСОТАТА НА ГЛАГОЛИЦАТА. ЗА ПСАЛМ 91, ВГРАДЕН В КАМЕННАТА ФАСАДА НА ЕДНА ЖИЛИЩА СГРАДА. НО НАЙ-ВЕЧЕ ЗА АРХ. ПЛАМЕН ПЛАМЕНОВ МИРЯНОВ И ЗА „ЛЕТЕРА“.

Premium lifestyle 5/07/2016

Катерина Хапсали

Красота. Това е думата, която дълго отеква в главата ми след разговора с арх. Мирянов – младши в офиса на семейната фирма АРТЕКС ИНЖЕНЕРИНГ. Няколко пъти я спомена самият той, но красотата в случая не е просто понятие. Тя е усещане. В детайлите на офиса (колко често ви посрещат с изискани запалени свещи и артистично поднесено кафе?) В снимките на сградите, дело на екипа. В гледката към разкошната вътрешна градина. И в думите. Не само тези, които изричаме, а и тези, ито придават уникалност на толкова любимата сграда на младия архитект. „Летера“, чието откриване ще е тази есен. Именно по нейната фасада посланията на глаголица се преплитат с тези на български, а от полифонията им се ражда онова магическо усещане. За красота.

Зачитам посланието: „Всичко, което е добро, мога да приема. Всичко, което е добро, мога да приложа. Реша ли да направя добро, няма сила, която да ми противодейства.“

И вече знам как неизбежно ще стартира това интервю.

Арх. Мирянов, наистина ли вярвате толкова

безусловно в огромната мощ на доброто?

Разбира се. Нищо не може да противодейства на доброто. Защото то е много по-силно от другите енергии, които са с по-ниски вибрации. Желанието да направиш добро те свързва със сили, които са над тези, стремящи се към обратното.

Много хора обаче ще ви опонират, че емпирично нещата не стоят така.

Знаете ли, ако вземем дори една чаша вода и група хора започнат да насочват към нея любов, тя ще отвърне със същото. Ако пък друга група хора почнат да я хулят, водата ще реагира коренно различно с решетката си... Едните хора сигурно ще заболяят, другите ще разцъфнат в по-добро здраве. Така че каквито са мислите ни, такива са и проявленията в живота. Светът е проекция на нашите мисли, те се материализират много лесно. Неслучайно решихме да изпишем на фасадата на „Летера“ и поредица от добродетели, които ще зараждат със сила тази сграда. По принцип още в самото начало на строителството, ние заложихме една осмоочна звезда, с добродетел на върха на всеки връх. Влагайки тази звезда в основата на сградата, тя вече се изпълва с енергиите на любовта, на истината, на благото, хармонията, мъдростта, доброто и състраданието... И хората, които ще живеят в „Летера“, най-вероятно ще бъдат обгърнати от такива емоции.

Чия идея бе това?

Някои от предложенията са мои, други – на Иван Тодоров. Той е експерт консултант, който се занимава с радиестезия, символика, изграждане на защити и хармонизиране на жилищното пространство. Идеята всъщност е, че когато защитиш един обект по подобен начин, със силата на добродетели, той много по-трудно ще бъде атакуван от всякакви външни влияния. Допълнително сложихме по периферията на имота Г-образни лули, които сочат навън. Всяка една лоша мисъл, дори магия, влиза в

тази лула и се заземява директно. Това е фън-шуй принцип, не сме го измислили ние.

Самата сграда е още в строеж, в момента изграждаме именно фасадата. Най-красивата и приятната част от архитектурата! А при нас тя е и с послания, на глаголица и български. Те вливат в сградата много светла енергия. Човек подсъзнателно, когато вижда един текст и когато е във връзка с такова послание, по някакъв начин се променя към добро. Това е моето вярване, разбира се. Защото има и хора, които са скептици и твърде самоуверени в своя характер, чиято цел е да показват постоянно колко са над другите, колко са велики... Но за мен човек търпи промени в живота си именно към добро.

А основната идея на сграда „Летера“ е вързана с нашето наследство.

Наследството, което имаме под формата на азбука, създадена от свети Кирил Философ. Именно той е авторът на глаголицата. И знаете ли... тя е свещено писание. Счита се, от много изследователи, че е знание, дадено „отгоре“. Защото е до такава степен гениално, че няма как човек просто да си го измисли. Отнякъде трябва да има досег с тази информация! Всяка една буква в глаголицата е символ: Ш е шир, З е земя, Б е Бог... Буки е всъщност символът на Бог, втората буква. По този начин глаголицата се превръща в една символична система, подобна на йероглифите.

Доколко според вас хората ще разберат, че това е глаголица, и какви реакции очаквате?

Очаквам възможно най-добрите реакции, защото сътворихме „Летера“ и идеята тя да възвисява българския дух и националната ни гордост. Всеки се гордее с красотата на своя град и мъдростта, дадени от предците.

На най-горния корниз на „Летера“ пак вървят една след друга буквите на кирилица и на глаголица – така че шрифтът е

леснодостъпен. Самото послание е и на български и на глаголица.

Май освен да правите архитектура, вие обичате и да говорите за нея, да я обяснявате...

Да, архитектурата всъщност може да съдържа в себе си много дълбок смисъл и това е според мен идеята и. А не просто някакви хаотични форми.

С времето и с всички изписани страници много хора започнаха да наричат архитекта Рем Кулхаас например „мислител“. И все пак – доколко архитектурата трябва да бъде обяснявана? Или просто усещана?

Понякога архитектурата сама говори и това е за мен всъщност мисията на един архитект – да може така да вгради послание в своето творчество, че то да остане хилядолетия. И пак след много години да го разберат правилно. Символът е вечен! А по принцип символиката е по-прекият път към духовността. Добре е винаги да се намира равновесието между материалното и духовното. Включително в архитектурата.

„Летера“ ли е проектът, който ви е най-много на сърце?

Да. С посланието, което влагаме, с културното наследство. Никъде не съм виждал глаголица, изписана с по-големи букви от тези, които са на паметника на „Св.св. Кирил и Методий“ пред Народната библиотека. Говорим за едва 2-3 сантиметра. А те са толкова красиви символи! Не просто азбука, а изкуство.

А не се ли притеснявате, контекстуално, че сградата ще е твърде различна от заобикалящата я среда? Много архитекти, като Ренцо Пиано например, променят тотално стила си на работа, за да впишат проектите си в даден контекст.

Като цяло камъкът, с който ще бъде облицована „Летера“, е същият като на отсрещната ни сграда. Но разбирам много добре въпроса ви, затова нека направим анализ на околните сгради... Отстрани се намира една ниска постройка, собственост на възрастна дама, с която вече уточнихме как абсолютно благотворително ще облицоваме и префасонираме дома и. Да стане като класическа архитектура. Много хубава къща, но просто се нуждае от нова облицовка, може да се пусне и озеленяване – бръшлян например. Собственичката каза: „Невероятна идея!“, и смятаме да я осъществим.

А главният вход на „Летера“ гледа към училище. Е, какво по-добро от това един тийнейджър на 16 години да излезе и вместо да извади цигара, както правят повечето млади хора, да се загледа в посланието на фасадата отсреща, да се замисли и да направи нещо хубаво? Примерно да помогне на някой в нужда, да засади дърво, да пази... Дори ако един човек на сто е докоснат от посланието ни, за мен това би било достатъчно.

Факт е, че визуалната среда има огромно влияние върху нас. В този аспект като минавате през определени части на София, сърбят ли ви ръцете да промените нещо?

Най-лесният и безболезен вариант е да се префасонират сградите и да се озеленят фасадите, особено тези, които са в края на града – визирам „Люлин“, някои части на „Младост“, „Надежда“... Санирането, което правим, е добро, но защо да не заложим и на

зелената фасада? Тя е красива, спестява енергия за отопляване зимно време, защото предпазва и от вятъра, който води до вътрешни загуби на топлина, и не на последно място – охлажда през лятото. Толкова много сгради в чужбина просто са пуснали по една решетка, която за десет години вече е обрасла с жасмин, бръшлян или други растения. Не знам защо това не се прави и у нас.

По принцип лошата среда влияе страшно деструктивно на психиката. И трябва човек да е много силен, за да преодолява ден след ден това. Явно наистина ние сме много калена нация, за да можем да живеем в такива условия и да сме позитивни все още...

Домът е нашата съдба, по един или друг начин. След като сте успели да внедрите зареждащи и предпазващи енергийни механизми в сграда „Летера“, може ли да дадете няколко приложни съвета за защита на един дом? Които дори хората, които не живеят във ваша сграда да съблюдают?

Разбира се. В сграда „Летера“ има една на пръв поглед функционална решетка, която скрива климатиците от погледите на хората. Тя отново представлява текст на глаголица, а именно Псалм 91. По време на Втората световна война много вярващи войници са го зашивали от вътрешната страна на униформите си. И той е известен с това, че защитава и дома от зли намеси и влияния. Слага се на прага, в основата на къщата. Все пак вярата е невероятна сила, когато човек наистина я усеща с цялото си сърце. А когато висшите сили са с него, нищо не бива да го плаши.

Аз винаги съм бил вярващ, а в един момент буквално станах свидетел на няколко чудеса... Самият аз имах една травма, която исках да излекувам без хирургическа намеса, и тя в момента

наистина се оправя, което принципно се води за невъзможно. Това е чудо. В началото на тази година тък аз хванах кръста на Богоявление в Лос Анджелис.

Вие всъщност сте трето поколение архитект. Можете ли да не станете такъв?

Можех, да. Аз винаги съм искал да режисирам – видеоклипове, филми... В момента режисирам нашите реклами. Хубаво е, че професията ми помага да реализирам и развивам хобито си.

А като архитект мечтаете ли да строите извън България?

Би било прекрасно. За начало обаче ми се ще да излезем извън пределите на София. Да не сме един вид столична компания. Много ми се иска да строим в Плана планина. Живот и здраве, там ще се случи нещо красиво. Куполни къщи, които бих нарекъл „от бъдещето“. Холът представлява един кръг, а отгоре над теб има огромен купол. Това запазва енергията на човек по един изумителен начин. Дървени, еко, био къщи: още сме на ниво идеен проект или мечта, но аз се надявам и вярвам, че ще успеем.

Кои съвременни български архитекти харесвате? Със сигурност не се приемате просто като конкуренция, но и като взаимно вдъхновение...

Борислав Игнатов, приятели сме. Учил е доста време в Щатите. Също така Пламен Братков и Атанас Панов. Те са достатъчно известни.

А защо според вас българско име не се е

наредило сред световните знаменитости? Почерк ли ни липсва? Наскоро си отиде Заха Хадид, тя беше с адски разпознаваем стил. По същия начин човек трудно би сбъркал творби на Калатрава примерно.

Мисля, че ние сме изключително добри професионалисти. Раждаме много крилати идеи. Въпросът е, че може би мястото, откъдето идваме ни притиска. И средствата, които някой би инвестирал за тукашен архитект. Но аз съм виждал интериорни проекти, които са в големи списания и са номер едно! Например ателието за интериори Idea спечели сума ти конкурси извън България. Невероятна идея приложиха за едно заведение в Берлин – всички останали направо замлъкнаха. Беше гениално, с много малко средства. Точно това, което българинът умее всъщност да прави – той не може да разхищава, защото тук сме по-скромни откъм финансови възможности.

Ако трябва сам да дефинирате стила на АРТЕКС, какво ще споделите с читателите ни?

Модерна и изчистена архитектура, в която винаги присъства детайлът. Залагаме златно сечение, украсяваме сградите с корнизи, колони, понякога и капители и пиластри.

Всеки обем предизвиква торсионни полета около себе си. И когато имаме един куб например, може да се получи невероятно завихряне на тези сили, което да доведе в един момент дори до главоболие. А когато имаме по-обли форми, самите потоци на тези полета вървят далеч по-плавно и са меки, щадящи обитателите...

Място, където се зареждате с творческа

енергия?

Флоренция като цяло ми е любима дестинация – тя е извор на много вдъхновение. Да видиш патроните на архитектурата, тези, които са заложили основите на всички пропорции, на възвишена красота, която ние не можем да повторим в момента... Рим също ме изпълва с възхищение.

За какво всъщност водите спорове във вашата фирма?

Аз обичам да споря за това, че една сграда трябва да е по-заоблена, с по-естествени форми и озеленяване, да има характер, послание и легенда зад нея. Защото сгради има много. Всякакви. Но когато дори дадеш име на една сграда, тя вече има и характер. Дух и живот.

Знае ли какво иска българският клиент?

Да, като всеки човек той иска сигурност. Но иска и да изживее някаква приказка. И ние му даваме тази приказка.

ПРЕОТКРИЙ БЪЛГАРИЯ!

Срещата с красотата на родната природа – това е преди всичко духовна потребност на българина. Съприкосновението с изключителното смирява, пречиства, възвисява. Във вечно отворения храм – нашата природа – има място за всички. В това е убеден двадесет и осем годишния архитект Пламен Мирянов, който не само открива за себе си възхитителни места и се връща там отново и отново, но иска да приобщи нови хора към тях. Какво е необходимо за това? Идеи и енергия. И още по-важното: готовност за действие. Последният замисъл на младия архитект се осъществи наскоро. С изгрева на 28 май два балона с горещ въздух се издигнаха от крепостта „Калето“ за 60-минутна удивителна разходка – над отъпканите пътеки, отвъд представата

за ден сред природата. Четиресет ентусиасти в тях обгледаха Белоградчишките скали, този път от високо-високо, така че досегашната наслада от енигматичната им красота се превърна във възторг.

Няма причина тази нова гледна точка към познатото да не се превърне в постоянна възможност за идващите тук, смята Пламен. Защо въздушните обиколки да се възприемат само като туристическа атракция в чужбина, а не празник за цялото семейство още тази неделя? Само си представете въодушевлението в детските очи! В крайна сметка обичта към България, ангажираността с нея не се преподават, а най-естествено израстват, когато се преживеят с очи и сърце чудесата. Винаги има още един начин, за да се открие красивото, и по-важното: да се отворят очите на другите за него. Любовта към родното и красотата са действие. И отговорност. С тази вяра Пламен чертае следващите маршрути.